

- 1) det er nødvendigt at sende det signal, at branchen som sådan har haft et meget stærkt ønske om en regulering på det her område og
- 2) når man iagttager det, der er slutresultatet, som vi også fuldt ud står bag fra socialdemokratisk side, så er det jo ret interessant, at den kritik, som Venstres repræsentant her retter imod lovforslaget, i virkeligheden burde rettes internt, fordi Venstre netop har bedt om en kraftig udvidelse af området, som vi har haft betænkeligheder ved, men tilsluttet os, fordi det forbedrer forbrugernes beskyttelse. Men vores betænkelighed gik faktisk på, at man øger erhvervslivets bøvl med den udvidelse, der sker.

Så jeg synes, at man måske skulle feje lidt for egen dør, men vi tilslutter os selvfølgelig forslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 101 stemmer (S, V, KF, SF, DF, CD, RV, FP og KRF) mod 4 (EL og Kristian Jensen (V)).

Første næstformand (Birte Weiss):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Anden behandling af lovforslag nr. L 41: Forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Beslæglæggelse, edition, fotoforevisning, konfrontation, efterlysning og observation samt prøvesagsordning for advokater m.v.). Af justitsministeren (Frank Jensen). (Fremsat 8/10 98. Første behandling 20/10 98. Betænkning 25/3 99).

Der var stillet 11 ændringsforslag i betænkningen. Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 forkastedes, idet 12 stemte for, 93 imod.

Ændringsforslag nr. 4 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5 forkastedes, idet 12 stemte for, 93 imod.

Ændringsforslag nr. 6 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 7 forkastedes, idet 12 stemte for, 94 imod.

Ændringsforslag nr. 8 forkastedes, idet 12 stemte for, 93 imod.

Ændringsforslag 9-11 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 215: Forslag til lov om ændring af lov om forsikringsvirksomhed, lov om banker og sparekasser m.v., realkreditloven og lov om fondsmæglerselskaber. (Kapitalkrav og ledelsesbestemmelser).

Af økonomiministeren (Marianne Jelved). (Fremsat 25/3 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Frode Sørensen (S):

Udviklingen i den finansielle sektor er præget af større og større enheder på tværs af traditionelle nationale og internationale grænser. Disse større enheder bliver skabt, for at man kan stå sig bedre i konkurrencen, men det skaber også nogle tilstande i den finansielle sektor, som bedst af alt kan beskrives som uigennemskuelige.

Koncentrationen i den finansielle sektor har medført, at der nu findes holdingselskaber, der i forskellige blandingsforhold ejer både banker og forsikringselskaber. Dette skærper opmærksomheden over for henholdsvis visse ledelsesforhold og kapitalen bag disse selskaber.

Det foreliggende forslag har til formål at afklare to forhold i denne forbindelse:

For det første at indføre krav om minimumskapital til holdingselskaber i finansielle koncerner. Dette krav om minimumskapital til holdingselskaber kombineres med, at der bliver mulighed for at fastlægge visse engagementsgrænser for de finansielle koncerner.

For det andet åbner forslaget mulighed for, at direktører i virksomheder, der omfattes af reglerne om tilsyn under Finanstilsynet, kan være direktører i selve moderselskabet vel at mærke, hvis moderselskabet kun eller i overvejende grad ejer kapitalandel i de finansielle virksomheder.

Kort sagt skal det ikke spille nogen rolle, hvordan koncernen er opbygget. Forslaget er derfor et velkomment skridt hen imod at indføre et egentligt tilsyn med de finansielle koncerners holdingselskaber.

Det er vigtigt at slå fast, at det manglende kapitalkrav har været en usikkerhedsfaktor. Der har således indtil nu ikke været regler for et moderselskabs lånefinansiering af eventuelle kapitalindskud i datterselskaber. Man kan i dag meget vel forestille sig, at et moderselskab lægger et forøget pres på et datterselskabs indtjening, hvis man ikke i sig selv har en tilstrækkelig indtjening til at kunne betale for afdrag og renter på lånet. Men når man nu stiller kapitalkrav til holdingselskaberne, bliver det begrænset, hvor meget denne malkning kan bruges.

Det bør fremhæves, at netop denne lånefinansiering var vidt udbredt i Hafnia- og Balticakoncernerne, da disse brød sammen. Vi kan med kravet om minimumskapital til hol-

dingselskaberne formodentlig undgå disse situationer for fremtiden.

Hvad angår det andet punkt i lovforslaget, skal det videre nævnes, at der i Økonomiministeriets Udvalg under den finansielle sektor efter år 2000 har været drøftet ledelsesregler som en naturlig del af kapitalkravene til de finansielle koncerner. I bemærkningerne til dette forslag nævner ministeren, at der kan forventes yderligere lovforslag som følge af dette udvalgs arbejde, og det kan vi jo så tage stilling til til den tid.

Men Socialdemokratiet kan tilslutte sig dette forslag, og vi ser frem til en hurtig udvalgsbehandling.

Pia Larsen (V):

Venstre kan også støtte dette forslag, som har til formål at opnå en bedre ligestilling eller en reel ligestilling med hensyn til tilsynsregler og kapitalkrav i finansielle koncerner, og det skal være uden hensyntagen til, hvordan en finansiell koncern er opbygget.

De elementer, der indgår i lovforslaget, at der stilles krav til minimumskapital til holdingselskaber, og at Finanstilsynet kan fastsætte engagementsgrænser på koncernniveau, kan vi også støtte, og vi kan også støtte, at direktører i forskellige finansielle virksomheder nu under visse omstændigheder kan være direktør i moderselskabet. Det har før været til diskussion i Folketinget, i Erhvervsudvalget, hvor det ikke har været muligt at opnå den ligestilling, og det er Venstre meget tilfreds med nu omsider er lykkedes.

Vi har også noteret os – for at bruge ministerens egne ord – at dette er første skridt i retning af indførelse af et egentligt tilsyn med holdingselskaber i finansielle koncerner. Der har været adskillige tilfælde i de senere år, hvor vi har kunnet ønske, at det var muligt, så det ser vi også frem til med stor tilfredshed.

Og som det sidste har vi noteret os, at det ikke er det hele, men at ministeren ønsker at afvente arbejdet fra Udvalget om den finansielle sektor efter år 2000, og vi ser frem til med stor forventning at se noget mere om det i næste folketingsamling.

Venstre støtter forslaget.

Pernille Sams (KF):

Egentlig havde det jo været ret naturligt at afvente arbejdet i Udvalget om den finansielle sektor efter år 2000, men tvunget af omstændig-

hederne og virkelighedens hastige udvikling synes vi Konservative, det er helt i orden, at ministeren har valgt at få afklaret nærværende hjørner af de aktuelle opgaver her i indeværende folketingsår.

Vi synes, det er både nødvendigt og rigtigt at stille krav til holdingselskaber i den finansielle sektor. Hermed tages der så et skridt i denne retning, men jeg må indrømme, at jeg hellere havde set løsningen i en større helhed, så man bedre kunne overskue detaljernes sammenhæng.

Den nuværende fremgangsmåde åbner en vis risiko for, at det senere kan blive aktuelt at foretage nogle justeringer, men vi ved jo alle, hvorfor denne lov pludselig fik sådan et hastværk, og vi Konservative bakker forslaget op og deltager også meget gerne i en hurtig udvalgsbehandling.

Villy Søvnal (SF):

Da SF's ordfører på området, hr. Ole Sohn, ikke kan være til stede, skal jeg på vegne af SF fremføre følgende:

Lovforslagets hovedsigte med at få alle finansielle selskaber underlagt Finanstilsynets tilsyn finder SF vigtigt. I dag er det jo sådan, at holdingselskaber i koncerner, hvori der indgår virksomheder under tilsyn af Finanstilsynet, ikke er underlagt selvstændig regulering i den finansielle lovgivning. Det betyder, at holdingselskaber ikke er underlagt samme tilsyn af Finanstilsynet, som svarer til tilsynet med de finansielle datterselskaber. Det er også rigtigt, at der indføres krav om minimumskapital til holdingselskaber i finansielle koncerner og muligheder for at fastsætte engagementsgrænser for en finansiell koncern.

Lovforslaget åbner mulighed for, at direktører i virksomheder under tilsyn af Finanstilsynet også kan være direktører i et holdingselskab, fordi det ifølge bemærkningerne er første skridt i retning af indførelse af et egentligt tilsyn med holdingselskaber.

Hvorfor det skulle være en forudsætning for et bedre tilsyn med finansielle koncerner, vil vi gerne have uddybet under udvalgsarbejdet.

I det hele taget ville det have lettet forberedelserne til førstebehandlingen af forslaget, hvis ministeren allerede havde sørget for at oversende høringsvarene.

Vi ser positivt på intentionerne i forslaget, men vil afvente vores endelige stillingtagen, til forslaget har været behandlet i udvalget.

Egil Møller (DF):

Som så mange andre lovforslag, vi får til behandling her i Folketinget, er også dette lovforslag fremkommet som følge af et EF-direktiv.

Når vi betragter udviklingen inden for den finansielle sektor, sker der både nationalt og internationalt en koncentration af store enheder, for at man kan begå sig i en stadigt stigende konkurrence. Det er derfor naturligt, at lovgivningen også ændrer sig for at tage hensyn til udviklingen.

Efter lovforslaget sikres Finanstilsynet en tilsynsmulighed over for holdingselskaber, uanset hvorledes koncernen er opbygget. Da ændringerne forventes at skabe de nødvendige rammer for strukturtilpasninger og bidrage til øget konkurrence, kan vi fra Dansk Folkeparti tilslutte os lovforslaget.

Sonja Albrink (CD):

Da tidligere ordfører har gennemgået forslaget og fortalt, hvad forslaget går ud på, vil jeg blot tilkendegive, at vi kan støtte de elementer, der ligger i lovforslaget, og vi kan også stemme for det ved tredje behandling.

Morten Helveg Petersen (RV):

Opbygningen af konkurrencedygtige koncerner inden for det finansielle område fordrer hensigtsmæssige regler. Lovforslaget sigter mod at undgå, at koncernopbygningen og forholdet mellem koncernens forskellige niveauer og enheder kommer til at spille en væsentlig rolle for, hvordan tilsynsreglerne i praksis anvendes for holdingselskaber, og hvilke kapitalkrav der anvendes i det enkelte tilfælde.

Forslaget tilsigter at gøre kapitalkravene til moderselskabet i en finansiell koncern ens, uanset hvordan koncernen er sammensat.

Med vedtagelse af lovforslaget bliver indført et krav om minimumskapital til holdingselskaber i finansielle koncerner, samt mulighed for at fastsætte engagementsgrænser for finansielle koncerner, og herudover åbner lovforslaget op for, at direktører i et selskabs datterselskaber ligeledes kan være direktører i selskabers moderselskab under bestemte forudsætninger.

Vi støtter forslagets intentioner og synes, det er ganske fornuftigt.

Frank Aaen (EL):

Med den udvikling, der er i gang inden for den finansielle sektor, kan man naturligvis ikke andet end være positiv over for et forslag om at

indføre tilsyn eller begynde at indføre tilsyn med holdingselskaber inden for den finansielle sektor. Naturligvis er det fornuftigt. Der er også en vis logik i, at der skal være lige kapitalkrav til koncerner i den finansielle sektor, uanset hvordan de rent faktisk er opbygget.

Så derfor er vi i udgangspunktet positive over for lovforslaget, men det er bestemt ikke det samme, som at vi bare synes, at det er evig godt. Altså det gælder f.eks. dette: Her vælger vi at ligestille reglerne, uanset hvordan man har opbygget en koncern. Man kunne godt vende det om og spørge: Er det fra samfundets side ligegyldigt, om man vælger den ene eller den anden udviklede og endnu mere udviklede, mærkelige struktur i de her finansielle mastodonter? Det kunne jo godt være, man skulle gå den anden vej og sige: Jamen vi ønsker at harmonisere, hvordan sådan nogle mastodonter er opbygget, i stedet for bare at harmonisere reglerne. Jeg synes nok, det var en overvejelse værd.

Vi har i Erhvervsudvalget tidligere været inde på klogskaben i, at vi tillader opbygningen af de her finansielle supermarkeder, som har den ene underlige struktur efter den anden. Måske skulle vi lige tage den vej rundt, inden vi konkluderer, at det er den her måde, vi skal tackle problemet med de mærkelige strukturer på. Det kunne godt være, man skulle gå anderledes til værks.

Det kunne også godt være, at vi igen skulle diskutere, om vi synes, det er klogt at opbygge finansielle supermarkeder. Er det en god idé, at bank, at forsikringsvirksomhed, at pensionskasse, at realkreditinstitution osv., osv., ejendoms-mæglerselskab, alt muligt, er rodet sammen i én butik? Jeg tror ikke, det er klogt. Jeg tror det på lang sigt fører til store katastrofer med sammenbrud, hvor vi kommer for sent til at stoppe det, og jeg tror under alle omstændigheder, at det for demokratiet er meget uheldigt, at vi får sådanne 2-3-4 kæmpemæssige finansielle virksomheder, som har alt, alt for stor indflydelse i vores samfund, hvor det er nogle ganske få, der bestemmer alt for meget.

Det er også en principiel diskussion, men jeg mener i virkeligheden også, at selv om man skulle have et andet synspunkt på samfundet og demokratiet, end jeg har, så har man faktisk grund til at overveje, om det er klogt at lave disse finansielle virksomheder, hvor det er samme butik, man kan få stort set alle forskellige finansielle ydelser leveret i.

Der mener vi altså faktisk, at der er nogle principielle diskussioner, som vi bør prøve at belyse under udvalgsarbejdet. Jeg er selvfølgelig godt klar over, at på nogle af punkterne her er det på forhånd fuldstændig utænkeligt, at der kan etableres noget, der bare ligner et flertal i Folketinget for at gå mere radikalt til værks, som vi foreslår, men alligevel vil vi godt lidt rundt omkring den principielle problemstilling, nemlig: Er det klogt at opbygge sådanne mastodonter, som vi altså hermed yderligere baner vej for?

Afsluttende skal jeg bare sige, at det med, at en direktør kan være direktør for sig selv – og det er jo det, der foreslås her, at man kan være direktør i holdingselskabet og samtidig direktør i datterselskab og datterselskab – tror vi altså ikke er godt. Vi tror i virkeligheden ikke på, at det er klogt at indføre den mulighed for, at direktøren i virkeligheden skal føre tilsyn med sig selv. Og derfor er vi imod den del af lovforslaget.

Men vi vil gå positivt ind i det, fordi det alligevel er et fremskridt i forhold til dagens tilstand, men vi har altså nogle principielle spørgsmål, vi gerne vil have belyst.

Christian Jensen (FP):

Fremskridtspartiet er positivt over for det her forslag. Vi finder det rigtigt og betryggende, at den enkelte borger i takt med udvidelsen af den finansielle sektors arbejdsområde med stadig flere fusioner, der egentlig udgør et utal af muligheder for kombinationer i opbygningen af koncerner, således at det egentlig ikke er nemt at finde ud af det, igennem lovgivningen kan få sikkerhed for, at man ikke på nogen måde bliver ført bag lyset.

Vi støtter forslaget.

Ole M. Nielsen (KRF):

Med den udvikling, der sker i den finansielle sektor, er det her en nødvendig opstramning, som vi kan tilslutte os.

Jeg deler Enhedslistens ordførers bekymring over den opbygning, der sker af koncerner, som omfatter alle forretningsområder i den finansielle sektor. Men det er jo ikke det, lovforslaget her handler om, selv om det har noget med hinanden at gøre.

Vi kan tilslutte os forslaget her, fordi vi synes, det er nødvendigt.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg vil meget gerne takke for en positiv behandling fra ordførerne omkring lovforslaget og kun gøre ganske få bemærkninger.

Det er klart, at en udvikling, der er i gang, som blandt andet Enhedslistens ordfører beskriver som betænkelig, jo er en udvikling, der ikke kommer fra Danmark, om man så må sige – forstå mig nu ret – men en udvikling, vi ser, fordi den internationale verden forandrer sig temmelig kraftigt. Og i en åben verden, hvor vi handler over grænserne, ser vi altså påvirkninger og dermed også en oplevelse af et behov for at skabe den slags koncerner, vi taler om, når vi taler om de finansielle holdingselskaber.

Det, der er hovedsigtet med lovforslaget, er, at tilsynsregler og andre regler skal være ens, uanset hvordan en koncern opbygges, så der ikke går spekulationer i at opbygge på bestemte måder, som kan være uhensigtsmæssige, når vi ser på borgernes, dvs. kundernes sikkerhed. Og det er egentlig hovedformålet med lovforslaget.

Det er klart, at der er en udvalgsbehandling, hvor der kan blive en uddybning af en række af de spørgsmål, som nogle af ordførerne formulerede her fra talerstolen under førstebehandlingen. Økonomiministeriet skal bidrage hurtigt til svar på de stillede spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det er jo rigtigt nok, at det er en udvikling, der er global, men det ændrer jo ikke ved, at langt, langt den overvejende del af al finansiell virksomhed, der vedrører danskere i hvert fald hvad angår almindelige danskere – altså A.P. Møller og de store koncerner shopper rundt i hele verden, men almindelige danskere, en huskøber, dem, der har deres pension, dem, der har deres kassekredit, og hvad det nu er, bankindestående, gør det jo i dansk funderede virksomheder.

Og derfor kan vi selvfølgelig lave – hvis vi synes, det er klogt – ting, som også har virkning for langt, langt de fleste danskere, uanset om det jo er udtryk for en global udvikling.

I den forbindelse vil jeg i øvrigt godt gøre opmærksom på et spørgsmål, vi blev bekendt med, da vi forleden var ude i Finanstilsynet. Det er uheldigt efter mit synspunkt, at når man har et datterselskab i Danmark, som ikke er lavet som et dansk selskab, men bare er en filial, ja, så er denne filial ikke underlagt dansk tilsyn og dermed de regler, der gælder for Danmark.

Det mener jeg er et stort hul, vi også har i vores finansielle lovgivning.

Og så til sidst, når jeg har taget ordet, vil jeg bare gøre opmærksom på, at der var et enkelt spørgsmål, jeg glemte at stille i mit ordførerindlæg. Det var spørgsmålet om de sanktioner, virksomhederne er udsat for, i fald de ikke opfylder de nye kapitalkrav. Det synes jeg sådan set er et meget væsentligt spørgsmål. Selv om det er stillet af branchen selv, vil jeg godt have det besvaret.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Det sidste spørgsmål, som hr. Frank Aaen henviser til, er jo et høringssvar fra en af branchens institutter. Jeg skal medgive – det var i øvrigt hr. Villy Søvnald, der bemærkede det – at det kan være uheldigt, at høringssvarene ikke er sendt over til udvalgets medlemmer inden førstebehandlingen, men de kommer meget hurtigt. Der vil også komme kommentarer til de høringssvar, forslag og kommentarer, der er i de individuelle høringssvar.

Jeg kan ikke svare på hr. Frank Aaens spørgsmål om sanktioner på nuværende tidspunkt, men det vil selvfølgelig ske under udvalgsbehandlingen.

Til det første, som hr. Frank Aaen sagde, vil jeg bare gøre den bemærkning, at vi altså lever i en åben verden, som jeg tror, at både hr. Frank Aaen og resten af Folketinget påskønner. Det betyder også, at man handler over grænserne, og der kan være finansielle virksomheder i Danmark, som ønsker at kunne blive ved med at være danske finansielle institutter og derfor føler et behov for at slå sig sammen, så de ikke er så nemme at opkøbe. Det er jo en konsekvens af at leve i en fri verden.

Vi kan jo ikke forhindre, at aktionærer og ejere sælger deres virksomheder til andre virksomheder. Derfor synes jeg, det er på sin plads, at vi indretter dansk lovgivning på en sådan måde, at danske virksomheder har en chance for at matche den udvikling, der sker internationalt, og som også påvirker Danmark.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Nu skal vi jo ikke tage den principielle debat her. Det tror jeg ikke tiden er til. Jeg vil bare gøre opmærksom på, at vi har jo endnu ikke opgivet at have en dansk lovgivning. Selv om vi lever i en international verden, så har vi faktisk på mange områder stadig væk lovgivning, der

vedrører Danmark, fordi vi synes, det er klogest at indrette os sådan i Danmark, og jeg håber da heller ikke, ministeren har opgivet, at vi kan vedblive med at lave dansk lovgivning dér, hvor vi synes, det er klogest.

Jeg tog i virkeligheden ordet for at oplyse SF's stedfortrædende ordfører og ministeren om, at vi dog trods alt har fået oversendt hørings svarene. Det var derfor, jeg kunne stille spørgsmålet. De kom faktisk i går, så nogle af os har læst dem.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 116:

Forslag til folketingsbeslutning om dansk deltagelse i en NATO-ledet multinational styrke i Albanien.

Af udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen). (Fremsat 8/4 99).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Per Kaalund (S):

Det er forståeligt, at den albanske regering retter henvendelse til NATO med en anmodning om, at man bistår til løsning af de meget store problemer, der er i den nordlige del af Albanien, hvor der er mange fordrevne og flygtninge fra Kosovo. Samtidig er det jo en konsekvens af en etnisk udrensning af en karakter, som vi sjældent har set. Det er i hvert fald adskillige år siden her i Europa. Og der skal gøres en stor indsats, og den skal gøres hurtigt.

Vi ved også, at infrastrukturen i den nordlige del af Albanien nok ikke er særlig god. Der er også andre mere kriminelle kræfter måske, der arbejder i disse områder til skade for en humanitær indsats. Så det er vigtigt, at både de organisationer, der er tale om, som arbejder i disse områder, og som skal arbejde i disse områder, og også deres ledsagere bliver beskyttet på betryggende vis. Og her har NATO en organisation opbygget, og man kan umiddelbart gå ind.

Vi finder det rigtigt, at Danmark deltager i dette. I det hele taget må vi konstatere, at Danmark på en række områder er i stand til hurtigt at udøve en indsats på disse områder. Vi er samtidig meget tilfredse med, at det er UNHCR, altså FN's organisation, der skal lede det egentlige humanitære arbejde, mens beskyttelsesopgaverne bliver under NATO's ledelse.

Vi konstaterer også med tilfredshed, at også andre end NATO-lande kan deltage i denne styrke, som i første omgang sættes på at blive på 6.000-8.000 mand.

Der kan blive tale om at anvende militær magt. Det bliver forhåbentlig ikke nødvendigt, men der kan være tale om det, og det skal være den sikkerhed, som de humanitære organisationer arbejder under og også tilsvarende for de fordrevne og for flygtningene.

Den danske indsats er sat til i første omgang at skulle udgøre ca. 200 mand, der meget hurtigt kan rykke ud. Jeg synes også, at det her er værd at konstatere, at det danske forsvar har en opbygning, så man er i stand til med kort varsel at klare en opgave af denne art. Der skal selvfølgelig også materiel med de 200 mand, og omkostningerne beløber sig for det første halve år til ca. 50 mio. kr.

Hvis der bliver tale om en eventuel større og mere udvidet indsats, så vil regeringen vende tilbage til enten Det Udenrigspolitiske Nævn eller til Folketinget.

Den socialdemokratiske folketingsgruppe kan anbefale, at vi går ind i denne opgave, og kan altså anbefale forslaget. Det er nødvendigt, og det er vigtigt, og vi må ønske, at disse kamphandlinger i området bliver standset rimelig hurtigt.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg har to spørgsmål til den socialdemokratiske ordfører. Det ene spørgsmål, som jeg synes er rimelig relevant at få afklaret, når man sender militære tropper ud, er: Hvem er det, man for-